

Anul XXXI.

Arad, 18|31 Martie 1907.

Nr. 12.

REDACTIA:

ADMINISTRATIA:
Bathyáyú, uicza Nr. 2Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunii.
Concurs, inserțiuni precum și taxele de abonament se trimit Administrației tipografiei diecezane.PRETUL
ABONAMENTULUI:

PENTRU

AUSTRO-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.
Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.

PENTRU ROMÂNIA ȘI

STRĂINATATE:

Pe un an 14 franci.
Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franci.Telefon pentru oraș și
comitat Nr. 266.

BISERICA ȘI SCOALA

FOAIE BISERICEASCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ; DUMINECA.

Nr. 1588/1907.

Circular

cătră oficiile protopreveziterale Boroșineu, Radna, Lipova, Timișoara și Belint, precum și cătră toate oficiile parohiale din aceste protopreveziterate.

Devenind vacanță un mandat de deputat mirean la sinodul eparhial din Arad în cercul electoral Radna prin anularea mandatului lui Dr. Ioan Suciu, în cercul electoral Boroșineu și Birchiș prin renunțarea la mandat a deputatului Vasile Goldiș, în cercul electoral Chisătău prin moartea mult regretatului deputat Damian Dragomescu, și un mandat de deputat din cler în cercul electoral Vinga în urma renunțării la mandat a deputatului Augustin Hamsea, prin aceasta dispunem alegerile suplelor de deputați sinodali în cercurile suspomenite la sinodul eparhial din Arad pe restul periodului al treisprezecelea, adecă pe anii 1907 și 1908. Privitor la acestea alegeri rânduim următoarele:

I. Pentru alegerea noilor deputați mireni se fixeză ziua de 1/14 Aprilie a. c. adecă Dumineca a patra din post.

Spre scopul efectuării alegerii poftim conducătorii oficielor parohiale din comunele aparținătoare acestor cercuri, ca în ziua de 25 Martie (7 Aprilie) a. c. adecă în Dumineca a treia din post, să publice acest circular al nostru și totodată să convoace pe ziua de 1/14 Aprilie, adecă pe Dumineca a patra din post sinod parohial extraordinar, arătând că unicul obiect al acestui Sinod va fi alegerea unui deputat inodal mirean pentru restul periodului al treisprezecelea, adecă pentru anii 1907 și 1908 la inodul eparhial din Arad și că alte obiecte la cel Sinod nu se pot pertractă.

In ziua, în care se va face alegerea, preotul cal va celebra în biserică sfânta liturgie cuiemarea duhului sfânt, iar după finirea serviciului divin, preotul ca președinte regular al inodului parohial, prin cuvântare acomodată va lea a deschide sinodul parohial extraordinar electoral, a prezenta aceluia sinod lista alegătorilor, respective a membrilor sinodului parohial, staverită conform §-lui 9 din Regulamentul

pentru parohii și a provocă acel Sinod a se constituî conform §-lui 91 lit. e din Statutul Organic și a §-lui 17 din Regulamentul la alegerile de deputați sinodali în eparhia Aradului, votat de sinodul nostru eparhial din 1902 prin concluzul său Nr. 70.

Preotul local prin aceasta este îndatorat, ca să fie de față la actul întreg al alegerii, să dea instrucțiunile de lipsă pentru aceea alegere, având a păzii cu strictează dispozițiunile Statutului Organic din §-ul 91 lit. e, f, g, h și i, precum și prescrisele Regulamentului la alegerile sinodale din §§-ii 15—24.

Spre scopul alegerii se alătură aci sub ./ un formular de protocol, în care se vor induce votanții și numele candidatului.

Acest protocol se va încheia în prezența alegătorilor și se va subscrive de președintele, bărbații de încredere și de notarul sinodului electoral, apoi se va pune sub cuvertă și cuverta se va sigila cu sigilul oficiului parohial și al președintelui ori al vre unuia dintre bărbații de încredere, iar la caz, dacă nici președintele, nici bărbații de încredere nu ar avea sigil propriu, se poate sigila în două locuri cu sigilul oficiului parohial, avându-se în vedere celea dispuse în §-ul 22 din Regulamentul pentru alegerile sinodale. Protocolul astfel sigilat se va predă unuia dintre bărbații de încredere cu însărcinarea, ca la terminul defipt pentru scrutinul să se prezinte cu ace protocol la locul central.

Comunele aparținătoare cercurilor susamintite, precum și locurile centrale din acele cercuri se află în circularul nostru Nr. 568/906, din care spre orientare alăturăm aci sub 2 ./ un exemplar.

Ca termin pentru scrutinul alegerilor am fixat ziua de 8/21 Aprilie a. c. adecă Dumineca a cincea din post, iar pentru efectuarea scrutinului am numit comisari consistoriali pe următorii: în cercul electoral Radna pe P. O. D. Dr. Vasile Avramescu, avocat în Radna, — în cercul electoral Boroșineu pe P. O. D. George Feier asesor consistorial și avocat în Boroșineu, în Chisătău pe P. D. Dr. Aurel Cosma, asesor consistorial și avocat în Timișoara, iar

în cercul Birchis pe P. O. D. Petru Ionaș, secretar dominal în Batta. Acești comisari consistoriali prin oficiile parohiale concerte vor aviză pe respectivii bărbați de încredere despre locul și ciasul, unde și când vor trebui să se prezenteze pentru efectuarea scrutinului. Comisarii consistoriali vor proceda precis conform §§-ilor 25—28 din Regulamentul pentru alegerile sinodale.

II. Terminul pentru alegerea unui deputat din cler în cercul electoral Vinga îl statorim pe Joi 29 Martie (11 Aprilie) a. c. la orele 10 a. m., despre care termin preoțimea se informează prin acest circular.

Drept de alegere au toți preoții și diaconii gr. or. români din cerc, cari sunt în funcțiune ori sunt în deficiență sau emeriți.

Comisar consistorial pentru conducerea și efectuarea acestei alegeri am numit pe P. O. D. Alexandru Crăciunescu, asesor consistorial și paroh în Cnez.

La alegere sunt a se respecta §§-ii 7—14 din Regulamentul pentru alegerile sinodale.

Arad, la 9/22 Martie 1907.

Ioan I. Papp m. p.
Episcop.

Ipocriții.

Ci că ei sunt pocaiții, zic cei ce s-au lăpădat de legea lor străbună și au pornit după apostoli mincinoși veniți din lume și țară, ca să ne spargă biserică.

Biserica nu o vor sparge, căci scris este, că nici porțile iadului nu o vor birui pe ea, dar sparge-i va pe ei Dumnezeu pentru păcatul cel comit față de maica biserică.

Adeseori ni-s'a dat a vedea, că sub masca «pocaiței» se săvârșesc criminale fapte.

Cel mai nou caz e, că în zilele trecute, sub valul intunericului un „pocaiț“ (?) din Buteni a tras dintr'un revolver două gloante în tutorul orfanal de acolo, dl George Popa.

Treaba s'a întâmplat aşa, că rătăcitul lăpădat de biserică sa de mult poartă ură împotriva numitului tutor orfanal, despre care a presupus, că i-a chivernisit rău moștenirea. Când s'a copt în el gândul de răzbunare, ca să se arate de omul d-lui Popa, i-a trimis cinste o sticlă de rachiu. Peste două săptămâni l-a pândit apoi și seara la orele 7 în mijlocul străzii a tras în el 2 focuri; un glonț a străbătut între coaste, iar celalalt tintit

în pântece s'a oprit într'un nasture, fară a pătrun în corp. Ucigașul negă faptul, cu provocare pocionul ce a făcut ca și stimătorul dlui Popa că de, el e din ceata »pocaiților« cari nu fac re. Dar în sfârșit recunoscut fiind de cără dl Pop și după ce s'a constatat de unde a cumpărat gloantele pentru revolver, a recunoscut și însuși faptul spunând că după atentat a aruncat revolverul în fântână. Gendarmeria a și aflat revolverul în fântână, din revolver lipseau două gloante, adecă cele descărcate asupra tutorului orfanal, care a murit în spitalul din Arad, în primejdia morții căci medicii nu dau de glonțul virât în trup așa nu-l pot scoate.

Iată cum descopere Dumnezeu fără de legătură celor ce iau în desert numele sfintei pocaițe.

Evoluționea și depravationismul.

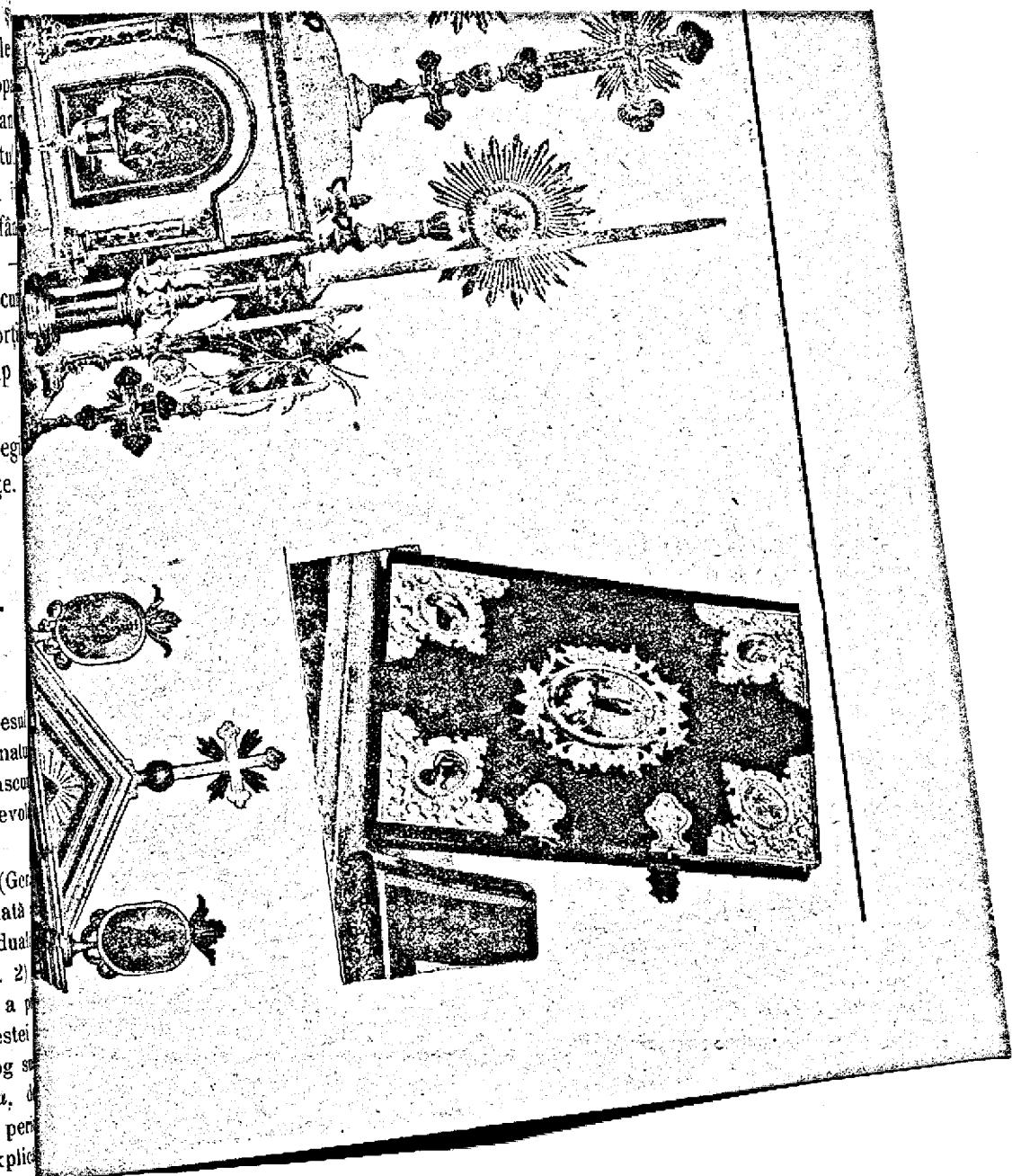
III. Reflexiuni geologice.

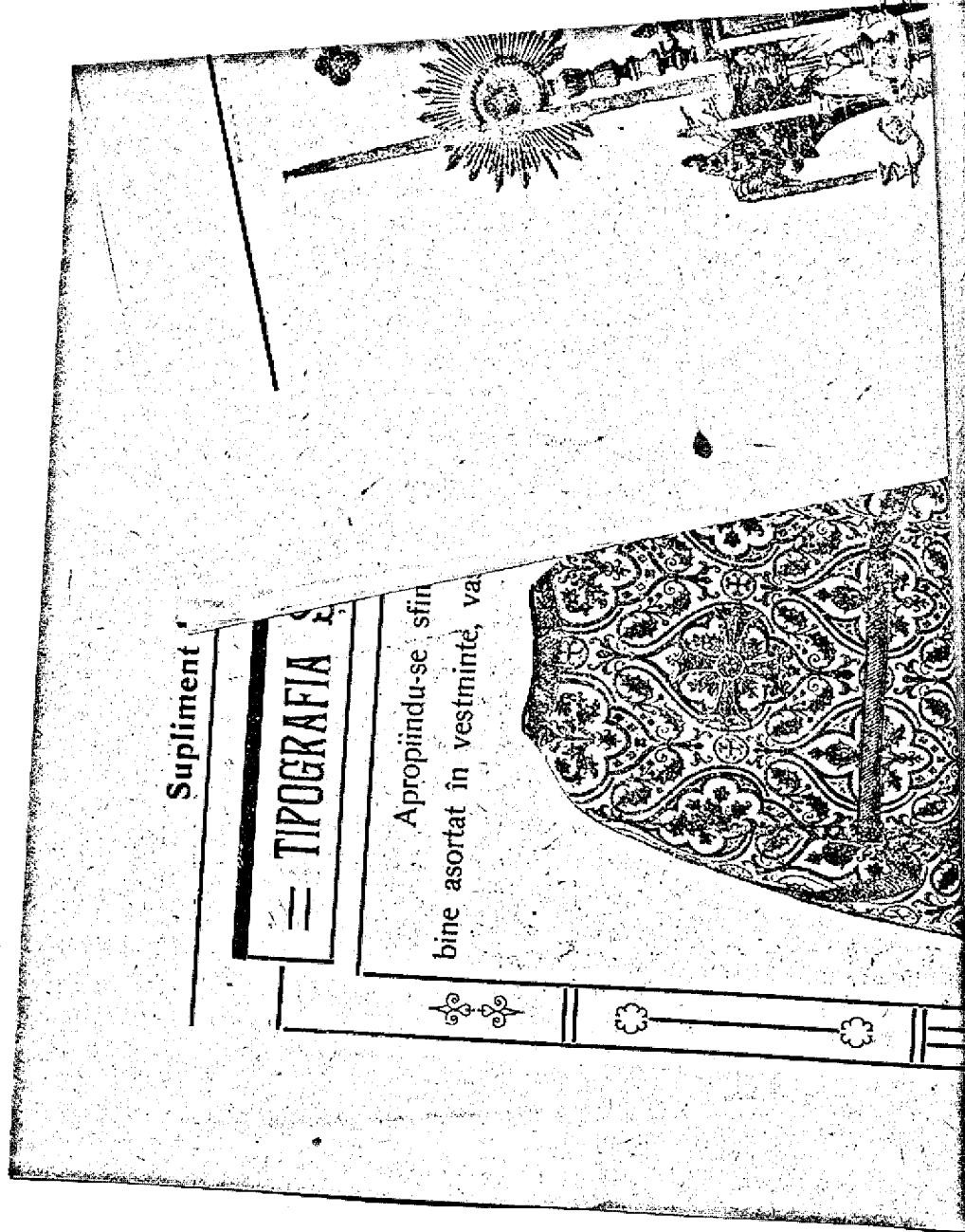
— Urmare. —

III. Cosmogonia biblică, care după înțelesul intern ne dă cel mai sistematic și de știință naturalistă mai acceptabil raport, ca și ceea mitică ascu sub formă ei teoantocratică încă un curs de evoluție progresivă.

Sub întunericul de peste fața adâncului (Gen. 2.) înțelege Caosul mitic și materia neformată Newton), care prin gravitația naturală-individuală de mitologie prin zeul Eros eară de bibile (1. 2) spiritul sfânt, ce se purtă de asupra apelor, a forma concretă de pământ. Consecvența acestei mari este lumina naturală (Gen. 1. 3). Analog mitologia, că caosul a produs eterul și ziua, care vorbește biblia, când deosebește fiecare perioadă de creație. Geeace susține geneza (1. 3—5) explicând într'acolo, că prin gravitatea naturală s'a strâns într'un glob, care s'a pus în mișcare toare și în decursul acestia a primit consolidare. Dacă mai adaugem la aceasta explicare teoria despre undulația luminei, că eterul și cunjură ori ce corp format, prin mișcarea sa toare produce lumină, crearea luminei din zăpadă se explică ca o consecvență naturală a prăfumelor produs de actualitatea gravitației naturale și a materiei inertă.

Formarea consolidătoare continuă sub forța vîntului și după tărâia locală a pădurilor pământ primit forme concave și convexe. Prin această se nasc munții și valele din corpul pământului, susține mitologia, că Gaia a născut munții și iată biblia prin cuvintele: Si Dumnezeu a se adune apele cele de sub cer la un loc

arete uscatul și să facă așa (Gen. 1. 9). Pământul uscat a produs plantele. Apele au dat naștere animalelor inferioare (Gen. 1. 20), pământul celor superioare (Gen. 1. 24) iară Dumnezeu crează pe om.

Din cele relevate rezultă că toate teoriile creaționiste sunt de acord, că crearea lumei a parcurs în mod evolutiv.

Reasumând adevărurile aduse la „Reflexiunile biologice, culturale, și geologice” devine evident, că pământul, lumea întreagă, viața fizică și cea psihică e supusă unui proces de evoluție — dela mic la mare, dela rudimentar la deplin.

Dacă ținem socoteală cuvenită de condițiile fizio- logice și fundamentale ale perpetuării, ni se ridică în relief adevărul, că aceasta din urmă fără de un curs de dezvoltare n-ar fi posibilă, nici realizarea scopului final al creației nu ar fi cugetabilă. Să admitem deocamdată, că Dumnezeu a creat pe toate deodată gata și deplin desvoltate, atunci o dezvoltare nu mai incape. Știut fiind însă că perpetuarea se face numai în decursul dezvoltării, lumea nu s-ar putea perpetua și toate ar fi pe obârșia decadentei. De aceea și lumea de abia creată numai din căt ar fi trebuit să apuie.

Teoria evoluționistă, care pune evoluția ca idee fundamentală a eternei ordine naturale, nu tangează de loc dogma perfectiunei; din contră, Dumnezeu creatorul devine mai nepătruns în înțelepciunea sa providențială, dacă admitem, că ordinea naturală a instituit-o după sistemul evoluției, ca lumea prin interna ei forță de viață să se perpetue în curs evolutiv. Precum privim pe orologier, a cărui operă pusă odată în mișcare umblă de sine timp îndelungat, de mai mare meșter decât pe rotar, a cărui car trebuie continuu tras, să se miște, analog mai admirabilă se ridică creaționea, dacă privim lumea ca un mecanism artistic construit, decât ca un obiect mort fără putere de existență.

De oarece întreaga economie naturală percurge după un plan pozitiv și opera perpetuarei se îndeplinește în decursul dezvoltării, rezultă că evoluția este instituită de înțeleptul creator în mod providențial ca o cale spre realizarea scopului final fixat în eternul plan alcătuit de nemărginita rațiune dumnezească.

Partea II Depravaționismul.

Depravaționismul este aceea teorie teologică orientală, care punându-se către evoluționismul cunoscut pe toate terenele de viață fizică și intelectuală, ca o lege pozitivă și finală în opoziție doctrinală, susține, că lumea la început perfect creată principatul personal al lui Adam s'a precipitat într'o universală decadentă, care luându-și începutul în smogirea diavolului personal închipuit constant înaintea. Păcatul despre originea sa are o analogă versiune și în toate mitologiile orientale, despre care în detail voi referă la altă ocazie. De astădată constată că chiar mitologia Meesicanilor aduce păcatul în com-

binație cu femeea, Avesta Perzilor îl reduce la Ariman, mitologia Chinezilor zice într'o glosă explicativă: femeea este primul izvor și rădăcina răului. O paralelă frapantă prezintă mitologia antică elină:

Iupiter spre a se răsbuna asupra lui Prometeus, pentru că acesta a zidit după chipul zeilor pe om, a creat o femeie de frumosetă seducătoare numită „Pandora” i-a dat o scufă de scoică, în care era închisă toate răutățile și suferințele. Cu aceasta ea dar, infernală femeie avea să se prezinte la Prometeus, ca el să o iee de soție. Aceasta cu deosebită să pretenție cunoșcând viclenia zeilor a refuzat propunerea femeii, cărei totuși i-a succes a seduce pe Epimeteus, fratele lui. Înălță ce i-a deschis scoica oferită, s'au revărsat asupra lumei pamântene tot felul de rele și suferințe.

Acstea paralele dovedesc unitatea ordinei naturale, în puterea căreia geniul omenesc din toate timpurile și în loate locurile să a ocupa de acest fenomen universal și ceea-ce spiritul speculativ cu ajutorul psihologiei empirice a zărit din jocul fenomenelor etice, la lipsa de o profunditate metafizică a lăsat pe seama geniului poetic, care în urzeala speculativă a bătut materii empirice, dând astfel vederilor volante în atmosfera gândirei generale forme concrete și conforme noeticei hiperempirice.

Adevărul însă fiind numai unul din ambele teorii diametral contradictorice numai aceea poate fi adevărată, care corespunde eternului plan privit prin prisma petrelor sale fundamentale a unității, armoniei cauzalității și finalității, și care în continualitatea concluziilor strângente nu trage la îndoială perfectiunea Creatorului.

Evoluționismul având pentru sine mărturia întregiei ordini naturale, a vieței fizice și spirituale, a geniului scrutator și speculativ din toate timpurile, a tuturor terenelor de artă și știință, a efemerei intuițiuni și experiențe precum și a firmei convingerii a tuturor trăitorilor, despre adevărul teoriei sale nu mai incape nici cea mai mică îndoială.

V. Simiganoschi.

(Va urma.)

Autoritatea preotiei în fața curentelor dușmănoase.

„De vreme-ce mulți au început să facă vorbă de lucrurile, ce s'au plinit la noi... am voit și eu deplin cunoșcând toate acestea din început și pe rând a fi-le scrie și prea puternice Teofile, ca să cunoști adevărîna cuvintelor, întru care te-ai învoljat.”

(Luca c. I. v. 1-4).

Cu cuvintele de începere ale st. evangeliu dela Luca îmi pot și eu începe această scriere, fiind că și aici e vorbă numai despre cele-ce ne-am învățat și se plinesc la noi următorii celor 2 apostoli. Subiectul meu

este luat din sfera practicei bisericești a vieții pastorale, ceace pe preoții parohiali ne privește îndeosebi.

Este adevăr recunoscut, că toată teoria numai în praxă se valorează. Praxă căștigată în școala vieții este însă ca o plantă, ale cărei roade sunt adecvate felului de cultivare. Tocmai pentru că între preoți sunt de aceia, cari pun mare pond pe praxă și au tot dreptul, când se și pot lăudă cu ea ca cu o comoară scumpă: trebuie să observ, că prețul ei de multe ori este înșelător, de unde urmează, că avem să distingă între praxă și praxă pe teren pastoral, ceeace e identic cu deosebirea dintre om și om. Cu alte cuvinte voi să afirm, că dela modul cum preotul își știe întrebunță facultățile individuale atâtă succesei servirei pastorale; iar pe succesul acesta se edifică autoritatea preotului sub influența căreia se dospește întreaga frământătură a vieții bisericești.

În timpul din urmă autoritatea preoției sufere mult din partea agitațiunii curentelor dușmanoase bisericii, cari contribuiesc în parte și la slăbirea fireștei legături, ce există între preot și popor. De aceea prin elaboratul de față eu un singur scop urmăresc: restabilirea raportului firesc dintre preot ca păstor susținut și popor ca turmă cuvântătoare.

Pe 2 căi trebuie să umblu, ca să-mi pot rezolvă problema: 1) voi arăta calea, pe care se susține raportul cel firesc și 2) când se alterează acela.

I.

Dintre reprezentanții curentelor sociale, ale căror principii se opun eticei creștine, păcatul cel mai greu îl comit aceia, cari în vîrtejul frământărilor lor pentru existență se ating de biserică și aduc în discuție instituțiunea preoției, ca și când aceasta ar fi un parasit pe corpul omeniei, dispus de soarte, ca numai să trăiască bine fără a munci ori a aduce vr'un serviciu societății.

De fapt, din partea celor fără căpătău religios, a unor vântură-țără, preoțimea e prostituită prin adunări publice cu cuvinte obscene, iar canalia îi aprobă; ba și o parte a presei încuragiază acest debut.

Apariția acestui fenomen pe un orizont străin de-al bisericii noastre nu e incoherent cu trista realitate ce și-a luat ființă la noi în biserică, aşa zicând „inter muros”, că: preotul în fața poporului nu mai e privit de pe înaltul pedestal al autorității de pe vremuri, iar bunele moravuri, ce se mai păstrează în popor nu mai strălucesc în splendoarea aurului veritabil, sunt numai spoișală, reminiscentele unor timpuri de viață adevărat religioasă. Coincidența aceasta, a unui rău, ce ne străbate terenul pe un canal rămurit trebuie să ne pună pe grijă, să ne dăm seamă, să-i aflăm sorgintea, ca să-l combatem radical, pentru a scuti de o molipsire perpetuă linisteia senină, ce pe acest pământ numai biserică o poate dă suflătelor încercate.

Războiul declarat bisericii în timpul mai nou de către lăcomia inimicilor din afară desă este jignitor, dar nici la un caz nu poate fi dezastroso pentru biserică; păgubitoare însă și mult mai primejdioasă mi-se pare

slăbirea credinții și răceala dragostei, ce o manifestă credincioșii față de conducătorii lor firești, față de preoți, pentru că temelia lor e prea puțină garanță, de a putea contrasta curentului, ce vine din afară și amenință biserică.

Oricum ar fi, nu se poate lăgădui faptul, că: stăm în față cu două aparițuni sincrone, cari supuse la analiză, ne dau același rezultat: ambele se întâlnesc pe același punct de luptă: intoleranța la unii,—iar la alții neîndestulirea față de preoțime. În acest fapt își astă explică împrejurarea, că cei-ce luptă în contra bisericii, astă aderenți și la poporul nostru. Deci, care să fie cauza acestei stări?

Negreșit vor fi cauze externe, străine de domeniul bisericesc, dar și interne. Iar cauzele interne, cari mai ales trebuie să ne preocupe, se reduc la însăși persoana preotului, care prin neconsecvență sa în multe privințe și-a pierdut autoritatea.

Ce rost pot avea vorbele, pe cari faptele le desauvează? Când preotul îndeamnă pe creștini la rugăciune, iar el nu celebrează rugăciunile prescrise; când predică post fără ca el să postească; când predică evlavie, milostenie și iubirea deaproapelui fără de a arăta el însuși semne de asemenea virtuți; fie graiul lui chiar de aur, care să tune, să fulgere ori să miște: rămâne tot graiul sunat în pustie, pentru că îi contrazic faptele.

Dacă medităm asupra chestiei cu cuvenită perspicacitate, ajungem la rezultatul: că și baza de operațiune pe care se sprințesc invectivele contrarilor bisericii noastre și respectivei ai preoției, este însăși conduită acesteia, care cu respectul datorit exceptiunilor, merită critică. Si când critică aceasta și-ar perde temeiul, duhul cel bun al adevărului trebuie să triumfeze asupra răului provenit dela oameni. Veleităților omenesti Ap. Petru le dă nimeritul răspuns: „de este drept înaintea lui Dumnezeu, pre voi a ascultă mai mult decât pre Dumnezeu, judecați!“ (F. A. c. 4 v. 19.) Deci și logica problemei noastre poate fi numai una: când creștinul va fi convingăns despre divinitatea chemării preoțești, nu va asculta mai mult de oameni decât de Dumnezeu, care grăește prin preoți. Iar convingerea aceasta, preotul e dator a o infiltră prin fapte și cuvânt.

Deci în luptă pernicioasă cu curentele dușmanoase, să usăm de armele duhului, căci altcum amar nouă. Păstorilor, veniți să apără turma da iupiilor răpitori! Veniți să restabilim raportul cel firesc dintre părinte și fiu susținut! Aceasta să ne fie lozinca zilei.

Si ce lucruri mari vom intreprinde pentru recuperarea terenului pierdut, ori pentru rehabilitarea autoritatii slăbite? Numai dela o singură condiție atâtă soartea noastră și aceea este: înlinirea datorinței. Aceasta voi să o dovedesc.

Biserica lui Hristos ca societate este compusă din cele două elemente constitutive: păstor și păstorili. Păstorii au menirea de a paște turma prin luminarea mintii cu credința lui Hristos, prin sfîntirea cu harul lui și conducerea pe calea măntuirei. Aceasta misiune sublimă împrumută păstorilor autoritatea cea mai înaltă și

săptuese legătura sfântă dintre părinte și fiu, învățător și discipoli. Dar autoritatea presupune o influențare directă cu vădit scop de a cuceri respect, supunere și chiar admirarea oamenilor avizați la conducere. De sine se înțelege, că captivarea mulțimii prin influențare frivola nu poate fi durabilă; spre acest scop se recere o activitate intențivă, ce asemenea riului are să curgă fără întrerupere din izvorul nesecat al vocațiunei preotești. În evoluția vieții religioase nu sunt stațiuni de odihnă; moartea rărește oamenii, ca alții să le ocupe locul, prin ce se produce o inoare perpetuă; în totă ziua o lume nouă, supusă acelorași legi eterne, ca și ceea de ieri, cu aceleași pretenziuni de viață, care în respectul religios are a se împărtăși de propunerea religiunii de sf. Taine ale legii nouă și de conducerea pe calea măntuirei. Continuitatea noierii lumenesci reclamă din partea preotului continuă activitatea; tuturor și în tot timpul trebuie să se dovediască divinitatea sacerdoțului prin faptele unei vieți sfinte și neprihănite, a unei vieți bogate în lucruri săvârșite spre mărire lui Dumnezeu și măntuirea credincioșilor.

Avut' am ocazie a auzi glas din popor străin de legea noastră aducând elogii unei persoane sfinte din biserică noastră și punând-o în comparație cu o figură, față bisericăescă de altă religie, ambii preoți cu calități alese preotești carora eu toteauna mă închin. Uimit de judecata unui străin, cu acea ocazie mi-au întărit convingerea despre adevărul exprimat de Domnul Hristos cand a zis că „nu poate cetatea să se ascundă deasupra muntelui stând, nici aprind lumina și o pun sub obroc”.... (Mat. c. 5 v. 14—15). Însăși aceasta, că vrednicia păstorului bun nu poate să nu fie recunoscută, în fața oamenilor el trebuie să apară de ceea-ce este în adevăr.

Acest avânt îl ia servirea pastorală numai în cazul, când toate acțiunile sunt emanate din convingere. Față de chemare să fie convins preotul, că tot ce face servește spre mărire lui Dumnezeu și măntuirea creștinilor, facând și învățând așa, el după promisiunea lui Hristos — mare se va chemă.

Cel-ce cu această convingere pășește pe terenul faptelor, va și dovedi, că nu e nămit, ci stăpân pe chemarea sa. Un serviciu divin punctual și cu evlavie celebrat; o predică edificătoare, la timp oportun și la totă ocazia binvenită; o purtare de model în și afară de oficiu; o bunăvoiță și neobosit zel la catehizare; bine voitor indemn spre fapte bune, mustări pentru fapte rele în consfătuiriile zilnice; respectul propriu către aşzămintele bisericăști, dar mai presus de toate: dovedirea cuvântului prin proprii exemple: constituiesc zalele catenei, ce leagă pe părinte de fiii săi sufletești. Servirea înpreunată cu aceste fapte ecvi-valează jertfele mediului din a cărui sudoare se susține clasa preotului. Pe aceste fapte se intemeiază justa pretenziune de retribuție exprimată prin cuvintele Ap. Pavel: „dacă am sămănat noi vouă cele duhovnicești, au mare lucru este de vom seceră ale voastre cele trupești?” (Cor. I. 9, 11.) Numai faptele amuțesc și gurile rele. Rătăciții nostri pocăiți între motivele pe cari își spri-

jinesc renegarea credinții înșiră și retribuționea preotului. Cu toate acestea am esperiat, că pe preotul catehizator al pruncilor lor îl recunoște după cuvîntă, căci nu numai fără împotrivire, ci cu bunăvoiță îi răspund birul parohial.

(Va urma.)

Convocare.

Despărțământul prot. Șiria, al reun. Inv. ort. români din protopopiatele aradane I—VII. și va ține proxima sedință Marti la 27 Martie (9 Aprilie) 1907 în școală din comuna Măscă.

PROGRAMA.

1. Dimineața la 8 ore asistare la chemarea Duhului sfânt.
2. Prelegerea practică în ședință inv. A. Munteanu.
3. Deschiderea ședinții.
4. Reflexiuni asupra prelegerii ținute.
5. Raportul biroului.
6. Executarea concluzelor adunării generale.
7. Discuția »planului de învățământ«. (la acest punct fiecare membru va avea în ședință a-și exprimă opinia).
8. Discuții asupra chestiilor școlare.
9. Propuneri și interpelări.
10. Fixarea proximei ședințe.
11. Încheiere.

Șiria, 13/26 Martie 1907.

Alexe Dobos,
președinte.

CRONICA.

† Necrolog. Cu inima frântă de durere anunțăm tuturor amicilor și cunoșcuților noștri, că iubitul nostru coleg *Dionisie Făgărașanu* profesor și catihet la gimnaziul gr. or. român din Brașov în anul al 52-lea al vieții sale laborioase și în al 23-lea al zeloasei sale activități profesorale, în noaptea din 8 spre 9 Martie v. a. c. și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului. Tot omul de bine te deplâng! Dormi în pace, iubite coleg! Brașov, 9 Martie v. 1907. — *Corpul profesoral* dela școalele medii gr. or. române din Brașov.

Ne asociem și noi la durerea celor ce au perduț din mijlocul lor pe valorosul profesor *Dionisie Făgărașanu*.

Dar pentru biserică. Credinciosul Ioan Lille locuitor în O.-Gepiș a donat sfintei biserice din loc un rând de odăjii complet în sumă, de 120 cor. pentru care marinioasă faptă și pe această cale i-se aduce mulțămită din partea comitetului parohienilor săi, rugând pe bunul Dumnezeu să-i răsplătească înzăcit această frumoasă faptă să mai poată săvârși și de altă dată astfel de fapte. Gepiș, la 8/21 Martie 1907. *Nicolae Drincu, inv.*

Meseriașii români din Budapest s-au constituit în societate sub numele „Industria“, care și-a început activitatea, ce promite a fi de folos meseriașilor români din toată țara. Societatea cere cărți pentru biblioteca sa. Darurile să se trimită presidentialui Sebastian Stanca (Budapest, István ut 32 III.)

Șolim. Balint. Văzurăm ce „potcă” dusă în Balint „st. m pigla dela postă” și acum înțelegem „prorocia preoților tineri a. 1907” sirena poetică a versurilor trimise nouă în chestia fondului preoțesc; versuri care descânsă de nebunie celor ce scriu dela masa verde în proză, pentru că de, sfintiile voastre atunci erați la masa albă unde vesel „să cântă”. Si acum fie zis după cuvântul lui Solim: „cine știe celi va înțelege”.

La lumina înțelesului însă zicem *tinerilor proroci*, cu apostolul Pavel: „Prorociile să nu le defaimăți” I Thel. 5, 20 ci fie nouă după cuvântul înțeleptului care zice că „Înțelepciunea și-a zidit și-a casă și a întărit săpte stâlpi”. Pl. Sol. 9, 1—12. (Vezi și Poșta Red. nr. 11).

Dare de seamă și mulțamită publică. La concertul aranjat de comitetul parohial gr. or. rom. din Moșnița cu concursul corului vocal al școlarilor în favorul procurării recvizitelor de școală la 4/17 Martie 1907 au incurse de tot 94 cor. 60 fil. Din această s-au spesat 71 cor. 50 fil. A rămas deci venit curat 73 cor. 10 fil. Din venitul curat s-au procurat 3 mape și anume: Ungaria, Europa și mapa semigloburilor, tabele de cetire de I. Vuia, tabelele din istoria naturală, tabela antialcoolistică, icoana Majestății Sale și a răstignirei, s-au renovat 2 table mari de școală și mașina de comput.

Oferte benevoale au fost dela d-nii: Dr. Aurel Cosma, 5 cor.; Dr. George Adam, 5 cor.; „Timișana”, 5 cor.; „Păstorul”, 4 cor.; Emanuil Ungureanu, 3 cor.; Dr. Tegle, 3 cor.; Dr. Crăciunescu, 2 cor.; Bernáth Sándor 2 cor. și Scheider Fáni 1 cor. Suprasolviri au fost dela d-nii Dimitrie Adam 1 cor. 40 fil. Iosif Ciosu 80 fil. Primească marinimoșii domni și pe aceasta cale, mulțamita comitetului parohial. Moșnița, în 13/26 Martie 1907. Pentru comitetul parohial: George Caba, notar.

Revolta agrară din România. Despre nefastele tulburări din Moldova, care au ridicat țărâimea în contra arendașilor, scrie „Săptămâna” din București, prin condeul d-lui G. Pann, următoarele:

„Tulburările din Moldova au de cauză, de astădată scumpetea pământului, pe care arendașii îl închiriază țărănilor. Am văzut prin gazete, că cuvântul de ordine al mișcării este de 25 lei falcea de pământ închiriat. Vedeti, cum se schimbă și cum se subțiază cererile țărănilor! În 1888 (când a fost iarăși o mișcare mare agrară) ei cereau să li-se dea pământuri; în Muntenia cereau tocmai agricole mai omenoase, — astăzi țărani din Moldova cer, ca să poată avea pământ de închiriat în aşa condiții, ca să poată trăi din munca aceluia pământ, căci cu 60 de lei sau cu 80 falcea, țărani nu poate să se hrănească pe dânsul și familia lui... Ceeace a avut loc cu Moara Grecilor, proprietatea Academiei Române, este decisiv: Aceasta moșie mergea, ca arendă cu 28.000 de lei. S-au găsit exploatori, care să dea 60.000 lei. Academia când s'a informat, ce voește arendașul să facă cu munca țărănilor, a refuzat acest preț exorbitant... Dar arătați-mi, căți proprietari au abnegațunea interelor lor, ca să imiteze Academia!”

Iată dar, în resumăt, motivele externe ale dure-roaselor și regretabilelor conflicte, devastări și vărsare de sânge, ce se petrece în zilele noastre. Studierea pragmatică a stărilor de lucruri din Moldova, le va găsi ceterul, în prețioasa revistă „Viața Românească” a d-lor C. Stere și Bujor, din Iași.

Cronică bibliografică.

Luceafărul VI, 4—5. Cuprinde: Din istoria școlelor noastre, Dr. I. Lupaș. O noapte de demult (poezie)

Z. Bârsan. Întâlnire, N. Berindei. Carlo Goldoni (în doilea centenar). Z. B. Din poro: Cântecul Salomie Pastel de larnă, A. Isac. Povestea dorului (poezie) I. Cunțan. Ion Crășmarul (poezie) O. Goga. Ifigenia și Taurida (Goethe) tr. I. Borcia. Scrisori din București. G. Bogdan-Duică. Polemice, M. Rânmiceanu. Cronică și a. Ilustrații: 3 capete de studiu de C. Brâncuși — Carlo Goldini. — H. Wadsworth. Longfellow (poem american).

Viața Românească II, 2: I. Brătescu-V. Niculescu (schită). Specialistul român, de A. Philippide. O. Carp. Într-amurg (versuri). Hogas. În munții Neamțului (amintiri). Dr. G. Proca, Un aliment primejdios. A. Stavri Ciobănașul (versuri). St. Cihoschi, Români și Evrei din România în New-Jorc. Gh. din Moldova, Dar de Tară, La răscrucă (versuri). C. Stere, Patru zile în Ardeal. C. Morariu, Viața Românească în Bucovina (N. F. Negruțiu). I. Russu-Sirianu, Scrisori din Ardeal. G. Kanetti, Cronică bucureșteană. Eug. Lovinescu, Emile Faguet (Corespondență literară). V. Pârvan, Albumuri de istorie culturală. C. S. Formarea latifundiilor. S. Alegerile pentru Dumă. Miscellanea. Recenzie.

N. Iorga: O alegorie de Episcopi Moldoveni în 1557—58. Retipărire din „Răvașul”. Cluj. p. 8. Prețul 10 fil.

Natura, excelenta revistă științifică de popularizare, II, 6, cuprinde: Henri Hoissan, de G. C. Longinescu. Cărbunele... alb de V. Anastasiu. Rezistență la tracțiune, N. I. Petculescu. Limitele științei, C. S. Popescu. Natura și viața omului în extremul nord al Europei, T. Porucu. Însemnatatea astronomiei, G. Titeica. Notițe.

Revista Teologică. Nr. 3, cuprinde un bogat (p. 77—128) și foarte prețios material și anume: Anul bisericesc în desvoltarea sa istorică, Gr. Pletosu. Preoții din bâtrâni și preoții de astăzi, Aug. Hamsea. Religiunea primordială și originea religiunii, Dr. N. Bălan. Mărturisirea, Dr. E. Roșca. Pastoralele mitropolitului Șaguna, Gh. Tulbure. Predică lă Dumineca I. din Parcimii V. Gan. Autonomia bisericii în fața noului proiect de lege școlar. db. Probleme actuale pentru cultura preoției noastre, Dr. N. Bălan. Diverse Dr. G. C. Mișcarea literară: Istoria Ep. Râmniciului, Noului Severin, I. D. Cum se cuvine să stea creștinul în biserică, O. C. Mitropolitul Sava Brancovici, S. S. Din liter. cant. bis. Informații. Tipicul religios.

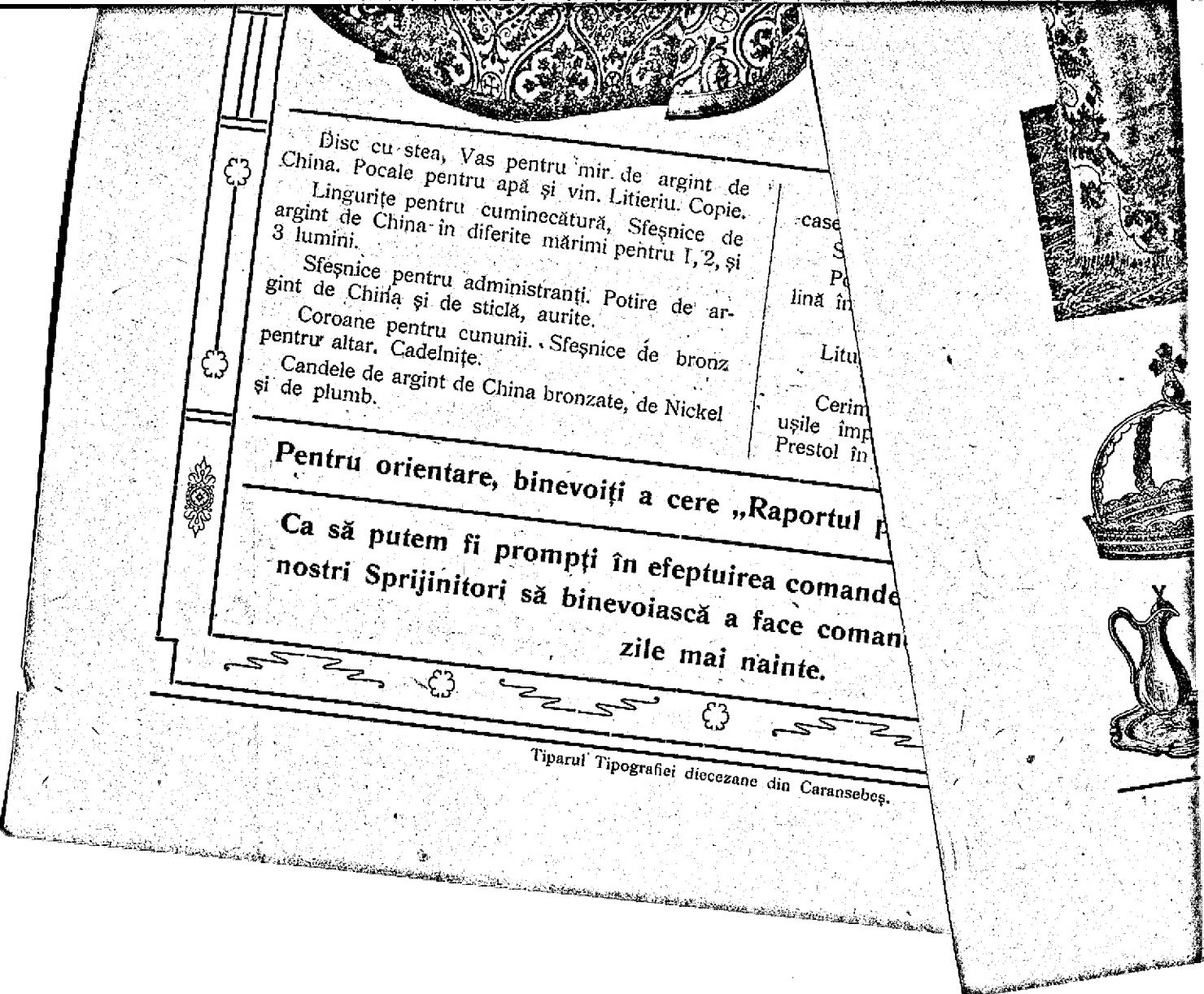
„Biblioteca pentru toți” a apărut cu Nr. 258 Bartek Invingătorul de Henric Sienkiewicz, tradusă în română de d. Iosif Nădejde. Cu aceasta se adaugă încă o carte de o netăgăduită valoare la seria destul de bogată a bibliotecii editate de librăria Alcalay, — București, Bartek Invingătorul e una din cele mai înțăioare serieri ale celebrului romancier polonez și un cunoscut critic francez o socotește chiar ca superioară celor mai multe din serierile lui Sienkiewicz. Cu redarea ei în română — într-o traducere îngrijită — s'a făcut un real serviciu iubitorilor de literatură bună. Prețul 30 bani, De vânzare la toate librăriile din țară.

Tara noastră Nr. 11. Cuprinde: I. Lupuș, Moșia strămoșească. Cântec din popor Axente și anciu prof. Să ne cunoaștem. Despre creșterea și folosul vitelor. N. Garou, Proiect de tovărăsie pentru asigurarea vitelor. Chipurile noastre. Stiri.

A apărut în tipografia noastră și se află de vânzare următoarele cărți:

„Limba maghiară” partea primă în ediția II-a de I. Groșorean și I. Moldovan prețul unui ex. 50 fileri.

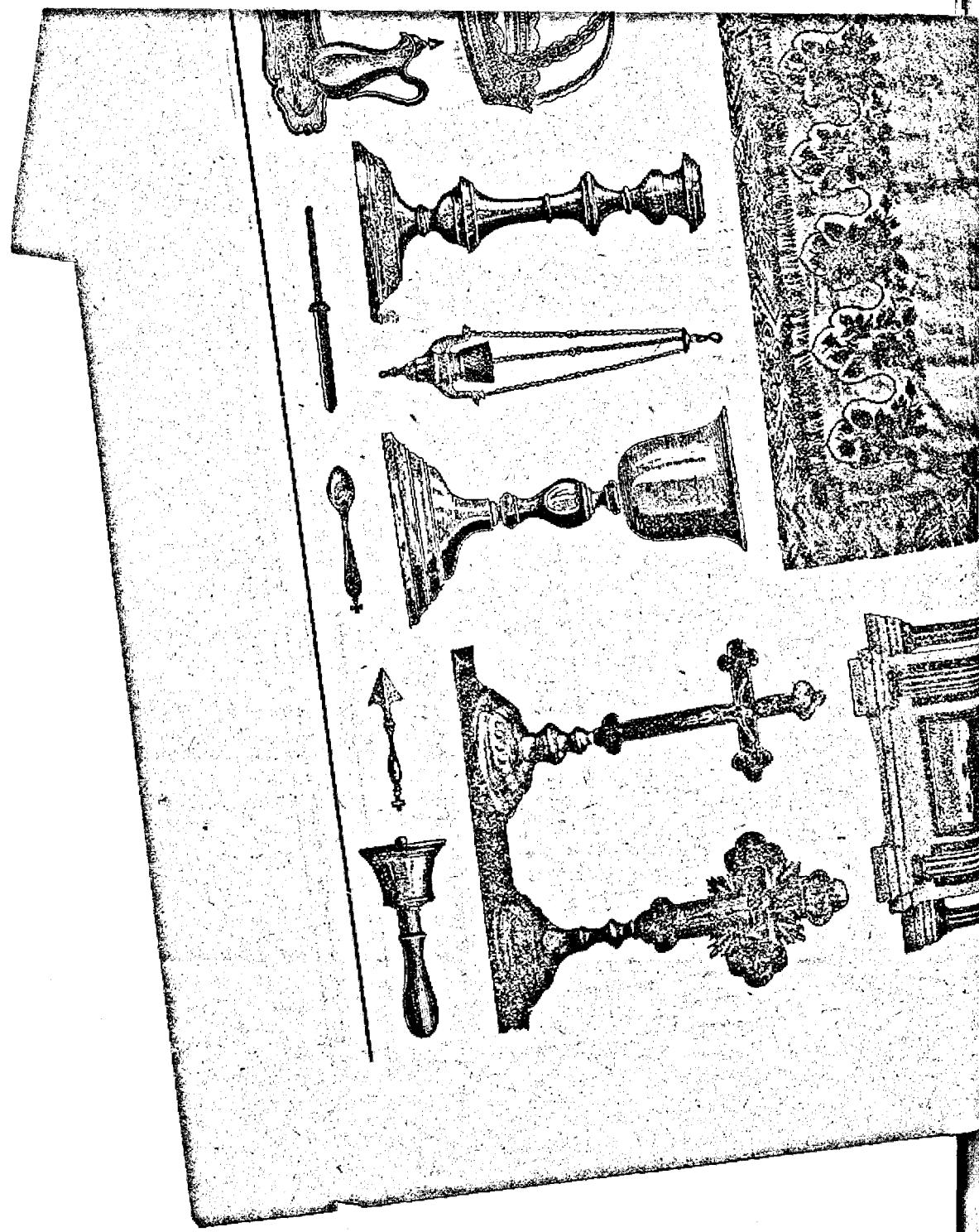
ii (u
omie
e) I
ia t
ure
onie
men
(po
cuse

ar d
le i
ovin
rolea
Erei
Emi
amor
. Si
Preju
ongi
ulari
tă la
Po
I Eu
feica
ni m
ni h
amin
blan
Evre
Cap
cuse

me
(po
ex.
An-
ilifi
ex.

258
ă lu
agă
l de
Bu
miș
i un
oard
re
i —
una
cară
osia
prof.
lor.
vi-

„A doua carte de cetire“ pentru elevii școalelor pop. de l. Grossorean și consorții ed. IV-a, prețul unui ex. 40 fil.

Spre stire!

În urma multelor recercări am tipărit extrase din matriculele botezărilor, cununațiilor și răpozațiilor în limba română și maghiară paralel. Prețul coalei (2 exemplare) pe hârtie albă 6 fileri.

Posta Redacțiunei.

A. T. Ne servesc spre măngâiere, că v'am făcut serviciu prin s'risul nostru din Nr. 11 despre „Fondul preoțesc“ și că sunteți de părere să se discute calm și serios afacerea. Aceste oficioase publicăm numai atunci, când ni se trimite oficios spre publicare. Proiectul de statut nu ni-s'a trimis oficios prin urmare nici nu-l putem publica. Scrisul D-tale se rezumează în asigurarea, că preoțimea ar plăti taxele, dacă ar avea statute precise de penzionare, dar că meritoric nu poti discuta până nu cunoști proiectul de statute. Noi încă suntem de acord, că acum având proiectul de statute numai pe baza lui să se facă discuțunea, deci, să-l aşteptăm. Altfel precum suntem noi informați, preoțimei i-se va da ocazia unea a se pronunța, că ce angajamente ia pentru realizarea fondului de penziune, căci dela acest angajament depinde realizarea ori abandonarea fondului preoțesc.

Concurs.

Pentru indeplinirea parohiei de **clasa primă** din **Curtacher**, devenită vacanță prin moartea decedatului Ambrosie Ungurean, se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare.

Emolumentele sunt: 1., sesiunea parohială cu dreptul de pășune. 2., unul din intravilanele parohiale. 3., stolele uzuale. 4., întregire din vîstieria statului care în trecut a fost 1346 cor. 70 fil. Alegăndul va fi obligat a propune religia în școalele noastre confesionale fără altă remunerare, precum și a predica cel puțin odată în fiecare lună. În temeiul înaltului ordin Consistorial Nr. 2711 din 1906, dacă se va reactivă parohia primă arondându-se comuna Curtacher în două parohii egale, e obligat a ceda preotului ce se va alege la parohia a doua jumătate din parohienii săi dimpreună cu venitele cu cari sunt obligați aceștia a concurge la dotațunea preotului. Toate dările obveniente este obligat alegăndul a le suportă fiind dator a le plăti regulat în fiecare an. Reflectanții pe lângă strictă observare a §. 20 din regulamentul pentru parohii sunt obligați a se prezenta în cutare Duminecă ori sărbătoare în sfârșita Biserică din Curtacher spre a-și arăta dezeritatea omiletică și rituală. Alesul se obligă a provedea gratuit catehizarea în școala confesională din loc.

Curtacher, la 11/24 Martie 1907.

George Ursu,
pres. substitut.

Adrian Ungurean,
not. com. par.

În conțelegere cu mine: Mihail Lucuța protoprezviter.

—□—

În urma înaltei ordinațiuni a Ven. Consistor diecezan Nr. 1566/1907 dela 10/23 Martie se scrie prin aceasta din oficiu concurs pentru deplinirea parohiei de **clasa I din Cîntei** (protopopiatul Chișineului, com. Arad) devenită vacanță după trecerea la cele vecinice a fostului paroh Ioan Iancu.

Venitele acestei parohii sunt: 1., una sesiune pământ estravilan. 2., un intravilan parohial. 3., stolele după norma stolară. 4. birul uzuat.

Alegăndul este îndatorat, a catehiză elevii din școala noastră confesională d'acolo fără altă remunerare, și va suportă însuși toate dările publice de după beneficiul său preoțesc; iar în cazul când s-ar reactivă în acea comună și parohia a două — care în prezent e redusă, — preotul ales pe baza acestui concurs, — fără vre-un drept la altă recompensare, e obligat a ceda jumătate din poporenii comunei cu toate obligamentele și îndatoririle.

Recurenții sunt avizați, să subștearnă recursele lor provăzute cu documentele de evaluație și adresate comitetului parohial din Cîntei în termin de **30 zile** dela prima publicare în foaia oficioasă „Biserica și Școala“ la oficiul protoprezviteral ort. rom. în Chișineu; iar pentru dovedirea dezeritatii în slujba dumnezească și oratorie vor avea să se prezinte — pe lângă strictă observare a §-lui 20 din Regulam. pentru parohii din a. 1906 în vr'o Duminecă ori sărbătoare în sfârșita biserică din Cîntei.

Chișineu, 3/ 6 martie 1947.

În conțelegere cu: Dr. Ioan Trailescu protoprezviter

—□— 1—3

Pe baza rezoluției Venerabilului Consistor N-rul 1637/907 se scrie concurs cu termin de **30 de zile** pentru indeplinirea capelaniei temporale sistematizată pe lângă veteranul paroh Iosif Rădeanț din **St. Andras** (protoprezviteratul Timișoarei).

Beneficiul capelanal consistă din jumătatea tuturor venitelor parohiale, după cari alesul va purta și sarcinile publice; iar ca paroh va beneficia de sesiunea întreagă (de circa 37 jughere) stola normală, birul uzuat și eventuala întregire a dotației dela stat.

Dela recurenții se cere evaluația prescrisă pentru parohii de **clasa I (primă)** conform §-lui 17 din Regulamentul pentru parohii din a. 1906. Recursele sunt a se trimite P. On. oficiu protoprezviteral în Timișoara (Fabric). Reflectanții vor avea să se prezinte cu observarea §-lui 20 din numitul Reg. în s. biserică spre a-și arăta dezeritatea omiletică și rituală. Alesul se obligă a provedea gratuit catehizarea în școala confesională din loc.

Dat în St. Andras, din ședința comitetului parohial ținută la 11/24 Martie 1907.

Comitetul parohial.

Cu consenzul protoprezviterului: Dr. Traian Putici

—□—

1—3

Pentru indeplinirea parohiei de **clasa III-a Mustești**, se scrie concurs cu termin de **30 zile** dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala“.

Venitele sunt: a) Uzurocul grădinei parohiale și a unei sesiuni de pământ, parte arător, parte pășune; b) stolele îndatinate; c) birul constătător din căte o mă-

sură de cuceruz sfârmat sau 2 cor dela fiecare număr de casă; d) întregirea dela stat conform evaluației celui ales; e) de cvartir va avea a se îngrijii cel ales, precum el va avea să supoarte și dările publice.

Reflectanții sunt poftiți a-și înainta recursele ajustate conform Regulamentului pentru parohii și adresat comitetului parohial în terminal fixat la oficiul protopopesc din Butyin (Arad m.) având a se prezenta în sfânta biserică, în vre-o Duminecă ori sărbătoare, spre a-și arată dezeritatea în oratorie și cele rituale.

Comitetul parohial.

În conțelegeră cu: Ioan Georgia adun., protopopesc protoprezviter.

—□—

2 - 3

Licitătire minuendă.

Pe baza Încuviințării V. Consistor Nr. 4239/1906, prin aceasta se scrie licitație minuendă pentru facerea din nou a iconostasului, repararea și renovarea, pingarea și pictarea bisericei din comuna **Zarand**, (com. Arad), cu termin pe ziua de **25 Martie (7 Aprilie)** în sărbătoarea Bunăvestirei la orele 2 p. m. în sf. biserică. Prețul de esclamare 6725 coroane. Doritorii de a licita au să depună în bani sau hârtie de volare un vadiu de 10% dela prețul de esclamare.

Intreprinzătorii nu au drept de a pretinde diurne, viatic și spese de călătorie.

Comuna bisericească își rezervă dreptul de a angaja pe acel reflectant, în care va avea mai multă incredere.

Planul, precum și preliminarul de spese, se pot vedea la oficiul parohial din loc.

Contractul încheiat pentru intreprinzători va fi valabil îndată după subscrisare, pentru comuna bisericească însă numai după aprobarea Ven. Consistor.

Intreprinzătorul, care va primi lucrarea, se obligă a înapoia bisericei spesele de 200 cor., avute cu planul și specificarea lucrării.

Zarand, 25 Februarie 1901.

Comitetul parohial.

—□—

3 - 3

„Janus”

“institut de asigurare mutuală pe viață în Viena
s'a fondat în anul 1839, din partea unui grup de bărbați nobili,
este cel mai vechi „Institut mutual de asigurare pe viață”
pentru Austro-Ungaria.”

Se bazează pe legile mutualității în puterea cărora accidentul capitalului anual trece în favorul celui asigurat.

 Premii ieftine. Condiții de asigurare favorabile.

Imprescriptibilitatea polițelor după 3 ani. Plătirea în caz de duiel și sinucidere după 5 ani.
Asigurare gratuită pentru caz de războiu. — Fără timbru de poliță și taxă de stat — Plătire la moment.

Starea de asigurare 111.000,000 cor. **Averea institutului 31.000,000 cor.**

Sumele de asigurare plătite până acum 56.000,000 cor.

Informații înătoritoare dă:

Agentura generală pentru Ungaria de sud în Timișoara-Fabrie.

Lerchengasse Nr. 17. N-rul Telefonului: 422).

(45)

Tiparul și editura tipografiei dieczane din Arad. — Redactor responsabil: **Roman R. Ciorogariu.**

Pentru economi!

Prav pentru îngrășarea vitelor conuite, porcilor și a cailor. Vacile dău priintrebuintarea pravului acestuia lapte mai mult și mai bun. De mare însemnatate este pentru oricare economiă intrebuită acest prav de îngrășare, căci prin această urcă valoarea — adeca prețul vitelor, porcilor și cailor. Prețul este 60 fil.

Moartea cloțanilor și a soarecilor. Un prav sigur pentru stârpirea acestora. Prețul 60 fil.

Prav pentru ouatul găinilor. Prin intrebuitarea pravului acestuia, găinile ouă mai mult ca de comun — chiar și în timp de iarnă — pe când altcine nu ne ouă — sau foarte puțin. Prețul 30 fileri.

Unsoare galbină pentru păduchi la vite. Știut este că vitele și porcii toamna și iarna întreagă, până la deplina dezvoltare a primăverei, suferă mai mult de mâncărimea păduchilor, prin care mâncărime sunt reținuti porcii și vitele în îngrășarea și dezvoltarea lor — ba chiar slabindu-i astfel încât în loc de a li-să ridică prețul, chiar perd din valoare. De aceea fiecare econom să intrebuițeze această unsoare — căreia îi e prețul 20 și 40 fil.

Extracte pentru prepararea romului și a diferitelor licheruri. Cine voiește să prepară rum și licheruri bune și ieftine, să intrebuițeze aceste extracte. Prețul pentru 1 litră 40 fil. Pentru prepararea rachiului de prune iarăși 40 fil.

Thee foarte ieftină și bună. 1 pachet 20 fil.

Sirop de zmeură. Curat numai din suc de zmeură de pe munte, preparat cu zahar rafinat. 1 kg. 1 cor. 20 fil.

Unsoare contra mânilor și picioarelor înghețate 70 fil.

Esență contra bătăturilor, (ochi de găină) 70 fil.

Toate aceste se capătă la:

— Cornel Demeter, apotecar în Szászváros. —

